

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Češko-nemška sprava.

(Iz viren telegram „Slovenskemu Narodu“.)

Praga 27. januarja. Včeraj popoldne prišel je Schmeykal v češki klub ter naznanil, da so Nemci soglasno vsprejeli vse točke poravnave. Pri tem izražal je v srčnih besedah željo, da bi sprava dovela do hrepeneče zaželenega miru in do blaginje vse domovine. Češki poslanci so Schmeykala najtopleje pozdravili ter njegovemu naznanilu najsrčneje pritrjevali. Ko je češki klub soglasno vsprejel vse točke poravnave, šel je Rieger v nemško hišo, kamor je od strani konservativnih veleposestnikov tudi princ Karol Schwarzenberg došel. Oba bila jako simpatično pozdravljena. Jednako je bil vsprejet tudi Schmeykal v zboru konservativnih veleposestnikov. Izpisek iz oficijalnega konferenčnega zapisnika: V štirinajstih konferencah, ki so se na vabilo Taaffeovo vršile od 4. do 19. januarja na Dunaji, sklenili so se nastopni dogovori, katere je vlada odobrila: Prvič: Glede sestave in uprave deželnega šolskega sveta za Češko določilo se je mej drugim: Deželni šolski svet ima biti sestavljen iz deželnega načelnika ali njegovega namestnika, katerega on določi, kot predsednika in iz 6 poslancev, katere voli deželni odbor. Od teh morajo biti trije nemške, trije češke narodnosti. Deželni šolski svet ima dva oddelka, katera v svojem delokrogu samostalno sklepata. Jednemu oddelku odkažejo se vse zadeve nemških, drugemu one čeških šolskih okrajev. Plenarnemu posvetovanju pridržane so za vse šole na Češkem vkupne zadeve, kakor tudi ustanovitve šol za manjšine. Glede poslednjih se je določilo, da ako se v šolskih občinah z nemškim in češkim prebivalstvom, kjer pa so javne ljudske šole le z nemškim ali le s češkim učnim jezikom, pokaže potreba za pouk v drugem deželnem jeziku, da se tej potrebi utreže s tem, da se ustanove javne splošne ljudske šole s tem učnim jezikom. Ob enem se je določilo, kako se ima ta potreba dokazati. — Drugič: Deželni kulturni svet ima biti razdeljen na češki in nemški oddelek in na prezidijalni kolegij za vkupne zadeve. Vsak oddelek je sestavljen iz zbora delegovancev in sekcijanskega odbora. Zbor delegovancev sestavlja se iz voljenih zastopnikov kmetjskih družeb po narodnostnih razmerah v okraji. Predsednika deželnemu kulturnemu svetu imenuje cesar. On predseduje prezidijalnemu kolegiju, zboru delegovancev in sekcijanskim odborom. — Tretjič: Iz Liberške in Praške trgovinske zbornice izloči se potrebno število domačih okrajev, iz njih pa na vzhodu Češke napravi nov trgovinsko-zbornični okraj. Vlada pritrjuje predlogu, da se istodobno začne uvaževati, kako bi se izločili in drugam priklopili posamični okraji pri družih trgovinskih zbornicah. Isto tako pritrjuje vlada predlogom, da bode trgovinska in obrtniška zbornica, ki se ima na novo ustanoviti, v državnem zboru in v deželnem zboru češkem primerno zastopana. Tem povodom preustrojili se bodo volilni redi trgovinskih zbornic, prizadetih po teh teritorijalnih izpremembah. — Četrth: Okrajna in okrožna sodišča bodo se z ozirom na želje prizadetega prebivalstva preosnovala tako, da bodo sodiški okraji kolikor možno le jedno in isto narodnost obsežali. Vlada bode, ako treba, da se doseže ta namen, polagoma pomnožila število okrajnih in okrožnih sodišč, kolikor finančni položaj to dopušča. Pri nadsodiščih v Pragi sestavila se bode komisija, v katero se pokličejo zaupni možje, katere se bode naročilo, da prične dotične obravnave, in katere predlogi se imajo predložiti v posvetova-

nje deželnemu zboru, kolikor možno, že v prihodnjem zasedanju. Legislativna obravnava izvajala bode nadaljne posledice. Tem povodom imajo se tudi politični okraji če moč omejiti po narodnosti prebivalstva. Od sistemizovanih 41 svetniških mest pri nadsodiščih v Pragi, se od petnajstih ne bode zahtevalo znanje češčine, ostalih 26 pa mora znati oba deželna jezika. Iz vsake teh dveh skupin se ima sestaviti osebna disciplinarna komisija. Vsakej teh dveh komisij se bodo izročevale osebno-disciplinarne zadeve sodišč iz taci okrajev, kjer je večina češkega, oziroma nemškega prebivalstva. Ti dve komisiji posvetujeta se tudi o predlogih za nameščenje nadsodiških mest svoje skupine. Iz nadsodiških svetnikov vsake teh dveh skupin sestavlja se pa jeden disciplinarni senat, ki razsoja o sodniških uradnikih pri sodiščih v taci okrajih, kjer je večina češkega, oziroma nemškega prebivalstva, kakor hitro bodo premembe glede okrajnosodiških mej gotove, revidirati se ima naredba glede deželnih jezikov v občevarji sodiških in državnopravniških oblastev s strankami in avtonomnimi oblastvi, pri čemer obe stranki čuvata svoje načelno stališče pri dotičnih obravnavah. — Petič: Ker je vlada izjavila, da zakonskemu načrtu o rabi deželnih jezikov pri avtonomnih oblastvih, kakor ga je sklenil deželni zbor češki, ne more dobiti najvišjega potrdila, pride ta zakonski načrt v prihodnjem zasedanju deželnega zbora zopet v posvetovanje. Obe stranki sta v tem soglasni, da se izimši Prago z vsemi mesti, katera imajo svoj statut, tako ravna, kakor z vsemi drugimi občinami. — Šestič: Deželni volilni red preuredil se bode pravičnim uvaževanjem starih merodavnih razmer, po merilu za obe narodnosti jednakem. Volilna skupina alodijalnih veleposestnikov razdelila se bode na več volilnih skupin po teritorijalnih mejah. Vlada bode v bodočem zasedanju predložila predlogo v tem zmislu, pri tem pa izjavila, da bode kakor hitro mogoče predložila predlogo o splošni preuredbi volilnega reda. Na mesto kurij dosedanjih dež. poslancev iz mestnih in kmetjskih okrajev osnujeta se dve novi kuriji. Kurija veleposestnikov pa ostane. Ti kuriji bodeta: kurija poslancev čeških in kurija poslancev nemških volilnih okrajev. Ti kuriji se bodeta sestavili po imeniku, napravljenem na podlagi fakične posesti. Glede volitev bodeta imeli iste funkcije, kakor dosedanje kurije. V ta namen predložiti je prihodnjemu zasedanju zakonski načrt. Z drugim zakonom, ki bode ob enem z volilno reformo stopil v veljavo, dobila bode vsaka teh treh kurij pravico izreči svoj „veto“ glede sklepov o premembi deželnega reda, deželnega volilnega reda in vprašanj, tika-jočih se rabe jezikov v javnem življenju pri avtonomnih oblastvih in pri taci izobraževaliških, ki neso izključno namenjeni le jedni narodnosti, v kolikor ta vprašanja spadajo v deželnega zbora kompetenco. Člani konference zavezali so se prizadevati si, pri svojih političnih pristaših z vso odločnostjo, da se vsprejmo predstojeci dogovori, ki so celotni in katerim je vlada pritrčila. Zlasti so se zavezali nemški člani konference, da bodo na podlagi teh dogovorov in ako bodo vsprejeti od vseh, na konferenci zastopanih strank, svojim pristašem predlagali, da zopet ustopijo v deželni zbor. Naposled se je določilo, da bodo člani konference te dogovore dne 26. januarja v Pragi svojim političskim somišljenikom naznanili, dne 27. januarja pa v popoldanskih listih objavili. Dotlej je vsebina dogovorov zmatrati za zaupno. Ko politični pristaši konferenčnih članov 26. dan januarja vsprejmo te

dogovore, postanejo obvezni za vse, torej tudi za vlado. Zapisnik podpisali so Taaffe in zastopniki strank.

Stara „Soča“ v Gorici — pa vera, narodnost in avstrijsko domoljubje.

Pod tem naslovom priobčil je „Mir“ v poslednji številki nastopni članek:

Kdor je „Mir“ celih osem let prebiral, ne bo dvomil, da pišemo v verskem duhu, in da dajemo veri prednost pred narodnostjo; tudi o našem avstrijskem domoljubju nihče nema pravice dvomiti. Mi pa vemo tudi ceniti kulturni pomen narodnosti in narodnega jezika, tembolj ker stojimo v vednem boji za narodnost slovensko. Zato se nam zdi, da imamo pravico, spregovoriti in povedati svojo misel, kadar bi imela jedna naših treh zvezd: „vera, dom in cesar“, temneti začeti. Stara „Soča“ prinesla je nedavno članek: „Bomo imeli mir v Avstriji?“, s katerim se mi skladati ne moremo, ker vidimo v njem nekako zatajevanje naših narodnih naporov. — Vladi se v članku priporoča: „da naj bi povsod, kjer skupno biva dvoje ali več narodnostij, morala zabraniti vsako preočitno, ostentativno, zatorej izživajočo narodno slavnost ali ktero si koli narodno izjavo“, — in dalje: „da bi morala vlada brez izjeme razpustiti vsa društva, katerih znak je narodna pretiranost in izključljivost. Sem spadajo v prvi vrsti telovadna društva, naj se imenujejo kakorkoli. Taka društva gojijo navadno ideje neomejene narodnosti, ideje veleizdajske.“ Ko smo to čitali v slovenskem listu, smo, pošteno rečeno, kar strmeli. Kdor razmere bolje pozna, nego stara „Soča“, vedel bode, da bi bili vsled te, nam nerazumljivo čudne želje, zadeti v prvi vrsti mi Slovenci in poleg nas naša sokolska društva. Ako bi vlada res na to misel prišla, vemo že naprej, da bo najprej na slovanski živelj in na slovanska društva stegnila svojo roko; da bi se pa nemškim ali laškim političnim in telovadnim društvom gotovo ne zakrivil niti jeden las, tega smo tudi do cela prepričani. Tak, za naše razmere čisto nepotreben svet, nikakor ni opravičen. Prvič ni dokazano, da so naši „Sokolovci“ „izključno narodni“. V pravilih teh društev nikjer ne stoji, da bi „Sokolovec“ ne smel biti veren katoličan; nasprotno smo sami videli „Sokolovce“ streči pri sveti maši. Pri slavnostih, izletih in drugih veselicah naših Sokolovcev se nikoli ne pozabi na sv. mašo, kadar se slavnost že dopoldne prične. Mogoče je, da je mej Sokolovci nekaj liberalcev, po večini pa so vendar le katoličani in toliko verni, kakor drugo ljudstvo. Ne vemo se spominjati, da bi se bilo pri kaki sokolovski slavnosti govorilo kdaj kaj zoper vero. Vse Sokolovce mej „liberalce“ in „brezverce“ vreči, je tedaj pretrda in krivična sodba in bi utegnili roditi s časom hude posledice. V drugič pa se ne sme pozabiti, da so se naša narodna društva ustanovila le v obrambo, mej tem, ko Nemci snujejo društva za napad, kakor „Šilverajn“, „Südmark“ itd. Kdor misli, da so to nedolžne, malo pomenljive reči, naj pogleda v Šlezijo (prusko in avstrijsko), naj pogleda na Pomorsko (Pommern), Branibor (Brandenburg), na Maklenovo (Meklenburg), na izhodno in zapadno Prusijo, slednjič še na Koroško in Štajersko. To so bile nekdaj slovanske dežele, in zdaj? Ali tedaj po zgodovinskih skušnjah ni strah opravičen, da se bode tudi Slovencem in Čehom, kar jih je še, nekdaj

tako godilo? Vsaka žival brani svoje življenje in narodi naj bi tega ne smeli storiti?! Ali neso tedaj narodna društva opravičena? Kri ni voda in narodnost se ne sme tako nizko ceniti, kakor se godi v omenjenem članku. Ko bi nam šlo za glavo, nam ni treba pomoči pričakovati od nemških, ogerskih ali italijanskih konservativcev, ampak le od Hrvatov, Čehov in drugih Slovanov. Kdo je pa osvobodil balkanske Slované? Ali mar nemški konservativci? Oni imajo pač kršćanstvo na jeziku, pa zavolj njih bi bili Srbi in Bolgari lahko še sto let pod turškim jarmom. Ko so šli prostovoljci v Bosno, videli smo mej njimi Slovence, Čeha, Ruse, Slovake, Hrvate; kje pa so bili nemški konservativci in laški „svobodnjaki“? Tujcev ni mogla v Bosno privleči ne „svoboda“, katere so bili Bošnjaki tako potrebni, ne „kršćanstvo“, ki je bilo na Turškem tako tlačeno, da kristjani še zvonov neso smeli imeti in da so bili sploh turški robovi. Slovanska kri je pa to žrtev prinesla, torej je tudi narodnost nekaj vredna! Krivično je tudi, če stara „Soča“ piše, da so „češki Sokolovci lansko leto dovolj pokazali veleizdajske težnje!“ Kdaj pa? Ali mar, ko so šli na Pariško razstavo? Ali smo mar zoper Francoze v vojskinem stanju? Sovraštvo mej Nemci in Francozi nas nič ne briga; in če smo z Nemčijo v zvezi, iz tega še ne sledi, da moramo tudi mi Slovani Francoze sovražiti. Saj je še nedavno avstrijski veleposlanik v Parizu grof Hoyos, sam zagotovil francosko vlado, da gojijo avstrijski narodi resnične simpatije do Francozov; tedaj bi moral tudi naš veleposlanik „veleizdajalec“ biti, kajti tudi češki Sokolovci neso družega pokazali, kakor svoje simpatije do francoskega naroda. Sicer pa bi bili češki Sokolovci že davno pod ključem, ko bi bili res veleizdajalci; iz tega sledi, da še policija ne sodi tako ostro, kakor patrijot stare „Soče“. Ko bi hoteli v Avstriji vsakega zapreti, kdor goji simpatije za francoski narod, potem imamo pač premalo ječ, in zapreti bi morali celo mnogo Nemcev in Madjarov! Sicer pa je gotovo stari „Soči“ tudi znano, da če pride do nove nemško-francoske vojske, Avstrija nikakor ni zavezana, Nemcem pomagati, ampak le v slučaji, ko bi bila Nemčija napadena od dveh strani. — Naša dolžnost je, da krepko branimo katoliško vero, poleg nje pa je vredno zagovarjati tudi narodnost. To je naša misel, od katere se ne odmaknemo niti za las in bomo kakor do sedaj, borili se tudi v bodoče brez strahu za te dve najdražje svetinje: za vero in narodnost! Ker nam je znano mnogo imen dobrih katoličanov, duhovnikov in posvetnjakov, ki so navduševali in še navdušujejo v besedi in pesmi svoje rojake za narod, ne da bi se bili pregrešili zoper vero, vskliknemo tudi mi s pesnikom Jožefom Virkom:

Slovenija mila,	Dar'vati čem za te
Moj ljubljni dom!	Življenje in kri,
Da zemlja zakrila,	Gorje mu, ki na-te
Oj ljubil te bom!	Le prst položi!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. januarja.

Včeraj so bili v Pragi shodi, na katerih so se posvetovali ob izidu **nemškočeških** pogajanj na Dunaji. Staročeški klub ni povabil k temu posvetovanju zastopnikov Mladočehov, marveč je le odposlal dr. Mattuša, da mladočeškemu klubu dá vsa potrebna pojasnila. Mladočehi bodo, kakor se zagotavlja, začeli delati opozicijo Dunajskim dogovorom. Na ta način se nadejajo pridobiti novih uspehov pri bodočih državnozbornskih volitvah, dočim se Staročehi boje, da bodo ob bodočih volitvah mnogo mandatov izgubili.

Vnanje države.

Kraljica **srbska** je pisala Ristiću pismo, v katerem je izrazila željo, da bi smela zmirom videti sina. Ristić baje ne bode odgovoril na to pismo. Kraljica Natalija se pa baje hoče stalno preseliti v Florenco, ako na pismo svoje ne dobi povoljnega odgovora. Omenili smo že v našem listu, da sta dva srbska štabna častnika posilno umirovljena, ker sta dopuščala častniške shode, pri katerih se je razgovarjalo o političnih zadevah. Kakor izvemo, so na teh shodih hudo kritikovali sklepe skupščine, s katerimi so se odvzele častnikom neke priklade, in sklepali so se protesti proti tem sklepom, ki so se odposlali vojnemu ministru. Zborovalci so hudo napadali vojnega ministra, da ni v zbornici bolje branil interesov častnikov, in ni dal ostavke, videč, da skupščina hoče ukrepati stvari, ki bodo častni-

kom v škodo. Razburjenost je mej častniki jako velika. Sklicali so bili nov shod v vojaški kazini v Belemgradu, h kateremu so povabili tudi vojnega ministra. Govori se, da bode še več častnikov upokojenih ali pa premeščenih in da bode morda tudi vojni minister dal svojo ostavko.

Časopisi **ruski** so z veseljem pozdravili odredbo carjevo, da se imenujeta dve komisiji, ki bode proučevali vprašanja, kake puške naj se uvedo. „Moskovskija Vjedomosti“ naglašajo, da je Rusija prav storila, da je čakala, da se ostale evropske države oborožé z novimi puškami. Tako ni denarja po nepotrebnem trosila za poskuse in bode lahko uvela najboljša puška. Ruski tehniki so že poskušali vse sisteme. Sedaj bode se pa Rusija požurila, da glede novega oboroževanja vojske ne zaostane za drugimi državami. V kolikor mogoče kratkem času bodo Rusi oboroženi z repetirkami.

V četrtek je desnica zbornice **francoske** imela shod, na katerem je škof Freppel desničarjem priporočal slovo. Kakor poročajo razni listi, besede škofa Angerskega neso napravile na zborovalce posebnega utisa, kajti Paul de Cassagnac je predlagal, da se imenujejo trije predsedniki, vojvoda Larocheffoncaud za rojaliste, Jolibois za bonapartiste in baron Mackau za konservativce, stoječe mej obema strankama. S tem predlogom se torej naravnost predlaga, da naj desnica še nadalje ostane razcepljena v tri skupine. Cassagnac je to gotovo predlagal zato, ker je vedel, da ni moči spraviti vseh desničarjev pod jeden klobuk. Poslanca Le Gaurian in Renard pa še s tem predlogom nista bila zadovoljna ter sta zahtevala, da se voli četrti predsednik za skupino ustanovnih konservativcev, ker sicer bi se njihini somišljeniki morali popolnoma ločiti od ostale desnice. Njihini želji se je ustreglo in voljen je konservativec. Ta shod je pa bil tudi le slabo obiskan, kajti od 170 konservativnih stanov zbornice, prišlo jih je le kacic 60 in še teh več le zategadel, ker so prireditelji shoda zagotovili, da se ne namerava obnoviti stara unija desnice. Glede stoge so torej konservativci na slabem.

Ruskega carja so povabili, da razsodi razpor mej **Francijo in Nizozemskim** glede meje mej Surinomom in francoskim Guyano. Veselo znamenje vsekako, da se vedno bolj širi navada, da se razpori mej državami izročé razsodnikom in se ne rešujejo s krvavimi vojnami. Sedaj se je tako postopalo največ le v kolonijalnih zadevah, a želeti je, da se ta praksa uvede tudi za rešitev evropskih vprašanj.

V zbornici **španske** je izjavil finančni minister, da on ni za uvedbo novega dohodninskega davka, posvetoval se bode z vojnim ministrom, da bi se pomanjšali za vojsko in mornarico. Ministerski predsednik je pa zavrnil trditev, da je priporočal kraljici, da naj se pokliče konservativno ministerstvo. Zbornica je vsprejela s 143 proti 31 glasom prvi član zakona o uvedbi občne volilne pravice.

V marci se je bati splošne ustaje na **Kreti**, za katero se že delajo skrivaj velike priprave. Krečanski beguni v Atenah zahtevali so od vlade ladijo z municijo, da se vrnejo na Kreto in se udeležijo boja za osvobodjenje domovine. Turška vlada je s svojimi strogimi naredbami vzbudila veliko nevoljo mej kristjanskim prebivalstvom na Kreti.

Dopisi.

Iz Kostanjevce 24. januarja. [Izv. dop.]

Ne čudite se g. urednik, da dobite vendar jedenkrat tudi iz našega prijaznega mesteca nekoliko življenja znakov. Pa saj je malomarnost mej gg. dopisniki — rekel bi — tako splošna, da smo radi tega i mi vsaj deloma opravičeni, če smo tako dosledni v molčanju. Nekoliko krivde zadeva pa tudi iste, ki bi morali skrbeti za stalne dopisnike. Toda k stvari!

Tudi pri nas se je začelo daniti! Odkar deluje naše bralno društvo, se je mnogo na bolje obrnilo bodisi v tem ali onem oziru in le črnogledec in zavidaš moreta nasprotno trditi! Prva upravna doba je potekla našemu mlademu bralnemu društvu koncem minolega leta. Prvi redni občni zbor vršil se je 15. decembra l. l. v gostilni gosp. Frančiška Bučarja, kjer ima društvo tudi svojo bralno sobo. Čestito občinstvo se je v prav obilem številu udeležilo zborovanja, kar je baš veselega znaka in priča o splošnem zanimanju za ta prepotrebni narodni zavod. Gospod predsednik je po otvorjenji zborovanja v daljšem, jedrnatem govoru pojasnjeval slavnemu zboru s kakimi težkočami se je bilo boriti ustanoviteljem društva in nič manj odboru prve upravne dobe pri njegovem požrtvovalnem delovanju za prosep tega za naše mestece prepotrebne društva. Mnogo je bilo nasprotnikov, malo jih je še! Žal, da so le tajni! Veseli pa nas da so njihove želje ostale le želje in bodo kakor take srečno zastaréle! Bog jim bodi milostljiv sodnik!

Iz tajnikovega poročila se je razvidelo, da je društvo precej početkoma štel 26 udov, katero število je do konca minolega leta naraslo na 45, kar je vsekako preveselo znamenje in nekako poročstvo za čvrsti obstanek društva.

Blagajnikovo poročilo nas je obveščalo, da so društveni dohodki v prvi upravni dobi znašali 373 gl. 31 kr. in troškovi 330 gl. 09 kr.; toraj ima preostanka 43 gl. 22 kr., kar svedoči o umnem gospodarstvu odborovem.

Končno nam je poročal knjižničar, da je bilo društvenikom ves čas na razpolaganje 18 časopisov in perijodičnih listov, mej temi četiri s prilogami. Število se je po novem letu še za tri časopise pomnožilo. Torej berila skoraj bi rekel odveč! Pa naj bode, da se ustreže tudi željam in zahtevam bolj zbirčnih udov! Tudi društveni inventar se je lepo pomnožil.

Poročila je občni zbor pohvalno vsprejel ter svoje zaupanje v dosedajni odbor izkazal s tem, da je vse stare odbornike zopet izvolil odbornikom za l. 1890 in ti so se mej seboj tako konstitovali ko prejšnje leto, namreč: g. Viktor Rosina, predsednik; g. Anton Strus, podpredsednik; g. Jože Rohrmann, tajnik; g. Frančišek Gregorič, blagajnik; g. Henrik Frankovič, knjižničar; g. Miha Novak in g. Domjan Pavlič, odbornika; g. Otmar Sever in g. dr. Jožef Wurner, nadomestna odbornika.

Imena odbornikov so nam porok, da bode mlado društvo vsestranski izpolnjevalo svoj lepi nalog! In v to blago ime pomози Bog!

Z Dolenjskega 24. januarja. [Izv. dop.]

Malo je veselih poročil iz naše prijazne pokrajine. Leto za letom postaja slabejši za ubozega Dolenjca. Raznovrstne uime pretijo uničiti ga popolnoma. Žalibože, da moramo tu odkritosrčno reči, da se za ubogo Dolenjsko veliko premalo stori, akoravno se nam večkrat in mnogo obljubuje. Toda nismo nehvaležni i za to malo, kar se je že do zdaj za nas storilo! Čast in hvala dobrotnikom! Res mnogo, mnogo se je že storilo, da bi se omejilo opustošenje po trtni uši! Koliko novcev se je že v to svrhu porabilo! A do sedaj nema niti jeden vinogradnikov od tega toliko haska, kar je črnega za nohtom! Vinogradi so po nekaterih krajih popolnoma uničeni! Ubogi vinogradnik nema niti za sol niti za zabelo; a davek pak mora plačevati v tistem znesku kakor poprej, ko mu je vinograd s svojim pridelkom še vso družino pošteno preživljal! Kako živeti? —

Veliko škode napravlja nam leto za letom tudi preplavljanje Krke in kdo se li briga resno za to, da bi se ista kedaj regulovala? Z železnico nas že tudi tolažijo nad dvajset let in ne vemo, koliko časa bode še nam dohajalo to dobrodejno tolažilo! — A nekaj je pa vendar-le storjenega, česar se morem z veseljem spominjati! In to je prelaganje in vzboljšavanje dolenjskih cest.

Komu neso znani klanci Kapiteljski hrib, Kačja rt, Sv. Ana, Peščenik, Stehan, če se je vozil po državni cesti iz Rudolfovega v Ljubljano?

Kdo ni trpeč vzdihoval na strminah Gorjanca, če je tovoril po državni cesti iz Rudolfovega v Metliko?

In koga ni mrazilo, če je moral prevažati težke vozove o slabem vremenu, v tamni noči na državni cesti iz Rudolfovega proti Krškem in Videnu po Rateškem, Struškem, Žerjovinskem in Mokropoljskem klanecu?

Da ne omenjam neprilik na okrajnih oziroma deželnih cestah, posebno Bogenšperka, katerega se mora sam peklenšček zbiti! A v tem oziru se je tekom zadnjih dveh let mnogo na boljše obrnilo! kateri vinščak se ni pred par leti še s strahom pripravljaj na pot preko Gorjancev po vino Metliško? A zdaj? — To Vam je gorostasna razlika! Strmina Gorjanske ceste je zginila za veke! Nemaš klanca od Straže to stran Gorjanca do Luže onostran Gorjanca, kjer so prej mučili živino in mučeni bili tovarniki! In kako lepo je nova cesta izpeljana! Kako čvrsto delo je to! Vsa čast podjetniku tega težavnega dela g. Lončariću! Hvala pa tudi visoki vladi, da je začela tudi za nas Dolenjce skrbeti in da je izvršitev tako važnega in težavnega dela izročila pravemu strokovnjaku!

Isto tako je nam gospod Lončarič odstranil že tudi lepo število klancev na državni cesti, katera pelja iz Rudolfovega skoz Št. Jernej in Kostanjevico do Samobora. To cesto rabijo dan za dnem tovarniki, ki prevažajo blago iz železniške postaje Krško-Videm v Rudolfovo in iz Soteske in Dvora

na Videm. Letos je imel g. Lončartč svoje marljive in razumne delavce v treh skupinah in sicer na Rateže, v Struškem klanci in na Mokrempolji, kateri so na sedmih mestih cesto preložili, kajti na Rateži je bilo treba na treh krajih prelagati oziroma vzboljšavati cesto; isto tako na Mokrempolji, kjer je bilo delo izvanredno težavno in bi moralo vsakega podjetnika preplačiti, če bi ga vlada darežljivo ne podpirala; kajti v zgubo pač ne bode nikdo zamogel izvrševati tako težavnih del. V par letih, če Bog da, bode imenovana cesta brez klancev in kaj vesela bode vožnja po njej! Želimo le, da bi visoka vlada pri tej priliki ne štedila par tisočakov in si za preložitev vseh klancev in strmin na naših dolenskih državnih cestah osigurala vrlega podjetnika gosp. Lončariča, kateri je daleč po širokem svetu znan radi svojega izredno solidnega dela.

Konečno mi je še omeniti neke kužne bolezni, katero je iz dežele „Utopije“ zanesel med nas baje neki raztrgani dohtar. K sreči, da ta bolezen napada samo neki stan; a če Bog da i temu škode pouzročila ne bode. Nazivlja se „Savski brivec“ ali „dohtarska lakomnost“. O karakteristiki in uvrstitvi iste mej druge kužne bolezni o priliki!

Domače stvari.

— (Velečastiti gospod Davorin Trstenjak) je hudo in nevarno bolán. Že prve dni decembra je ves oslabil na živcih ter od tedaj ni več mogel iz hiše. K temu se je pridružila silna pljučna naduha, ki ga je popolnoma vrgla v posteljo iz katere bržčas več ne vstane. Trikrat je isti po božno prejel zakramenta sv. Pokore in presv. Rešnjega Telesa, kakor tudi zakrament sv. poslednjega olja; in sedaj ves udan v voljo božjo pričakuje vsak čas poslednje ure svoje. Prosi torej svoje prijatelje, da se ga blagovoljno spominjajo ter molijo za njega.

— (Kanonik Friderik Križnar †) Danes ob 1/2 12. uri dopoldne umrl je kanonik Friderik Križnar, po dolgem mučnem trpljenji. Pokojnik bil je kot sin cesarskega uradnika porojen dne 24. julija 1840 v Gradu pri Cerkljah in bil dne 1. avgusta 1863 v mašnika posvečen. Kaplanoval je potem po raznih krajih po deželi, potem pa bil imenovan stolnim kaplanom v Ljubljani, kjer se je odlikoval kot posebno izvrsten nemšk pridigar. Potem je bil dolgo vrsto let profesor veronauka na c. kr. veliki realki v Ljubljani in pri svojih kolegih profesorjih kakor pri učencih priljubljen. L. 1886 bil je imenovan cesarskim kanonikom kapitlja Ljubljanskega, l. 1888 pa stolnim župnikom, s katero stopnjo je zvezana čast dekana Ljubljanskega okraja. Pred tremi leti začel je bolehati na jetrih. Šel se je lečit v Karlove Vare, toda le z malim uspehom. Najbolj ga je potrla smrt njegove ljubljene matere. Pred par meseci zadela ga je kap in ni bilo od istega časa nobenega upanja več, da bi ozdravel. Blag mu bodi spomin!

— (V Poljčanah) umrl je dne 19. t. m. tamošnji župnik g. Janez Pajek po dolgi bolezni v 57. l. svoje dobe. Pokojnik, ki je bil več let župnik v Zdolah, poprej pa kapelanoval v Slovenski Bistrici, bil je zaradi svoje prijaznosti povsod priljubljen in spoštovan. Blag mu bodi spomin!

— (Gospod Franjo Ferfila,) uradnik v Gorici, poslal je na dan tretje obletnice po nepozabnem ranjcem prof. Fran Erjavci „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“ petdeset goldinarjev, ter postal s tem ustanovnik imenovanega društva. V dotičnem preglednem pismu piše plemeniti rodoljub: „Bil sem vedno prijatelj naše vrle nadepolne mladine in v čast bisištel, ako bise smel tudi nadalje takoimenovati. Sveta dolžnost mi je torej da tudi jaz, kolikor moje borne gmotne moči dopuste, malo podpiram plemenite namene Vašega društva.“ Gospod Ferfila je z Goriškega prvi ustanovnik in sploh prvi ud imenovanemu društvu! Presrečna bodi hvala vrlému rodoljubu! — (Darove za to društvo sprejema gosp. T. Pukl, Wien, I Bognergasse 11.)

— (Društvo „Pravnik“ v Ljubljani) imelo je v soboto zvečer svojo III. redno glavno skupščino. Za danes došlo nam je samo poročilo o volitvah. Načelnikom društva je za to leto izvoljen po aklamaciji g. dr. Fr. Papež, odvetnik v Ljubljani. Odborniki pa so vnani: gg. dr. J. Babnik, c. kr. sodni pristav v Logatci, dr. J. Krašovec, odvetnik v Celji, Bogd. Ternovec, c. kr. dež.

sod. svetnik v Trstu; — Ljubljanski: gg. dr. A. Ferjančič, c. kr. drž. pravd. namestnik, J. Gogola, c. kr. notar, dr. Jak. Kavčič, c. kr. drž. pravd. namestnik, Ant. Levec, c. kr. dež. sod. pristav, dr. D. Majaron, odv. kandidat, K. Pleško, c. kr. dež. sod. svetnik in J. Vencajz, c. kr. dež. sod. svetnik. Preglednika računov: gg. J. Zupanc, c. kr. notar in dr. Fr. Munda, odvetnik, oba v Ljubljani.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) priredil nam je v soboto v čitalnični dvorani „biciklistski ples“, ki je daleč prekosil vse letošnje predpustne veselice, kar jih je doslej bilo. Gospodje biciklisti neso štedili niti truda niti novcev, da je bil njih ples v vsacem oziru eleganten. Veže, stopnice, hodniki in dvorana bili so bogato z zelenjem, in rastlinami, zavesami in bicikli okrašeni, darila gospodičnam plesalkam posebno fina in ukusna, ples sam pa za letošnjo sezono, ko nesrečna hripa tako brezozirno krči vrste plesalcev, mnogo brojno obiskan. Drugo četvorko plesalo je nad 50 parov. Kar se tiče lepega spola, bil je ta večer jako odlično zstopan, in dame odlikovale so se po izredni krasoti in dražestnih opravah. Proti 10. uri počastili so ples s svojim pohodom: podmaršal vitez Keil, generalni major Schilhavsky, polkovnik vitez Gariboldi in major Breitenbach ter z vidnim zadovoljstvom gledali na slikoviti prizor. Pohod teh gospodov nas je tem bolj veselil, ker so se civilni dostojanstveniki odlikovali s svojo odsotnostjo. Ples trajal je do 5. ure zjutraj in se je v vsacem oziru dobro obnesel. Navzlic mnogim troškom bode vendar za dijaško in ljudsko kuhinjo preostala še znaten znesek. Biciklisti slovenski smejo s sobotnim lepim uspehom biti popolnoma zadovoljni.

— (Premoščen) je c. kr. notar Viktor Schönwetter iz Tržiča v Radeče.

— (Kranjsko in Koroško.) Kdor se želi seznaniti z krasotami dežel avstro-ogerske države ali pa z običaji in šegami avstrijskih narodov, se mu pač ne more nobeno delo bolj priporočati nego „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“. Drug mesec izide prva številka onega dela, v katerem se bodeta opisavali Kranjska in Koroška. V njem bodo opisane vse krasote teh dveh planinskih dežel, njihini zgodovinski razvoj, navade in šege prebivalstva, proizvodnja na vseh popriščih umetnostij, kakor pesništva in godbe, arhitekture, slikarstva in kiparstva, narodno gospodarsko življenje in njega razvoj. Vse te teme obdelovali bodo domači učenjaki in pisatelji. Delo ima mnogo lepih slik, zlasti sta omeniti sliko o narodnih nošah, Ziljske in Labotske ženske noše Felicijana pl. Myrbacha, in noše Slovencev Jurija Šubica. Druge slike in okrašave knjige so izdelali umetniški sodelavci gospodje: ritmojster Ladislav Beneš, arhitekt Rudolf Bernt, Julij pl. Blaas, Hugo Charlemont, Josip Engelhart, Gustav Frank, Ivan Hamza, profesor Viljem Hecht, Tomaž Hrnič, Josip Kassin, Ivan Klaus, profesor Eduard pl. Lichtenfels, profesor Viktor Lunc, baron Felicijan pl. Myrbach, Vilibald Schulmeister, inženér Karol pl. Siegl, profesor Josip Sturm, Jurij Šubic, profesor Ivan Šubic, Ferdinand Vesel, profesor Adolf Wagner, Josip Willroider, profesor Ludovik Willroider, profesor Fran Ženišek, Alfred Zoff. Ta zvezek se lahko posebej naroči in izide v 15 snopičih ter bode dovršen leta 1891.

— (Iz Komende pri Kamniku:) Baronico Apfaltrern pokopali so na tukajšnjem mirodvoru pretekli petek 24. t. m. popoludne ob 2. uri. Z lepa že ni bilo toliko dostojanstvenikov nakrat v Komendi, kajti videli smo gg.: deželnega glavarja dr. Poklukarja s poslancem kanonikom Klunom, okrajnega glavarja Fridricha ter okrajnega sodnika Poleca. Prisotni bili so skoro vsi sosedni graščaki kakor tudi več gospode iz Kamnika in Mengiša. Tudi Kamniška požarna bramba je poslala svojo deputacijo. Sploh je bil ta pogreb nekaj nenavadnega nam, ki živimo izven mest in zato zdelo se mi je vredno to poročilo.

— (Čitalnica Ljubljanska) razpošilja svoj letopis začetkom leta 1890. Društvo štelu je 4 častne ude, 328 Ljubljanskih, 13 vnanih, vkupe 345 udov. Časopisov imelo je naročenih 48, dohodkov je bilo 5179 gold. 54 kr., izdatkov 5128 gold. 67 kr., torej 50 gold. 87 kr. prebitka. V obligacijah ima Čitalnica 1620 gold.

— (Zadušil) se je danes ponoči v gostilniški sobi pri Jarneji na sv. Petra cesti, kjer je spal, 40letni žitni trgovec Alojzij Bevc, iz Rečice,

županija Mirna, okrajno glavarstvo Rudolfovo, oče petero otrok, vsled izhlajenja plina. Našli so ga danes ob 6. uri zjutraj mrtvega in ga odnesli v mrtvašnico k sv. Krištofu. Bevc je hotel na vsak način spati v gostilniški sobi, dasi se mu je ponujala druga spalna soba. Ponoči je hotel menda prižgati si luč, kajti odprt je bil petelin plinove svečave, ki se sicer nikdar ne rabi. Morda nekoliko vinjen, ni zasukal petelina na pravo stran ter zopet zaspal in se zadušil.

— (Na Dunaji) napravil je zadnje dneve prošlega tedna veliko škodo hud vihar. Še celo na dvornem gradu razbil je nekaj oken, na cesti pa je vrgel nekega kotijaža z vzvišenega njegovega sedeža, da je ves omočen obležal. Trgal je deske raz hiše in jedna zadela je malega šolarja. Tudi zidovju ni prizanašal. V Marchfelderstrasse porušil je nek zid, na Brigittinem mostu prevrgel je stražnico. Raz avstrijski muzej vrgel je drog z zastavo. Posebno pa je divjal v predmestjih in poškodoval strehe in zidovja, na Draždanskej cesti prenesel je nekaj streh. V družih premestjih ne vidi se skoro nobene nepoškodovane strehe. — Tudi v družih krajih pojavil se je vihar, v Ljubljani nismo dosti čutili viharja.

— (Zgorel je.) Iz Postojine se nam poroča: Trije otroci Josepine Primc šli so v kuhinjo in naredili ogenj, ko je mati ležala bolna za influenco. Starša dva otroke, katerih jeden ima 7, drugi pa 6 let sta šla iz kuhinje, pustivši svojega dveletnega bratca pri ognju. Ta je prišel z obleko tako blizu, da se mu uname. Predno je bolna mati mogla priti na pomoč, je že bil zgorel.

— (Književnost.) Na polji vojaške literature neumorno delavni g. Andrej Komel, plemeniti Sočebčan, c. kr. major v p. izdal je zopet novo knjižico: „Organizacija vojstva cesarskim in kraljevskim vojakom v poduk v vprašanjih in odgovorih. Knjižica obsega v slovenskem in nemškem tekstu po 33 str., ima pa še dodatek: 1.) Vojna dolžnost, stava in služna dolžnost. 2.) Črna vojska. Cena samo 20 kr. Vojakom slovenskim toplo priporočamo, da si omislijo to knjižico, kakor tudi vse druge vojaške knjižice, ki jih je g. major Komel pl. Sočebčan z velikim trudom in troški jim priredil. V njih dobe ves potreben pouk, kakor tudi vse potrebne izraze, da se polagoma odvadijo spakedranemu govoru, ki se le prepogosto čuje v vojaških krogih. — Dalje smo dobili 135 str. obsežno knjigo: „Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. Prevel, uvod in komentar spisal Franc Brežnik, c. kr. profesor v Rudolfovem. Maribor 1889. Založil pisatelj. Tiskala Cirilova tiskarna. Cena 60 kr., po pošti 5 kr. več. Dobiva se pri upravnistvu „Popotnika“ v Mariboru Reiserstrasse 8. Knjiga ta bode, kakor gosp. prelagatelj v predgovoru pravi, koristila ne le vsem olikancem, ampak med njimi vzlasti onim, ki se sami s poukom pečajo, ker bodo vzpoznavali zvezo in sorodnost naših poučnih razmer z onimi starega veka in ker bodo po tako izvrstnem vzgledu izpodbujeni z večim veseljem in bistrejšo razumnostjo svoj posel opravljali.

Razne vesti.

* (Reforma) tičoča se snemanja klobukov, ni izvirna ideja. Že v prvih desetletjih tega stoletja pojavilo se je to uprašanje in začetnik tej ideji bil je grof Taaffe, oče ministra Taaffeja. Proti tej novotariji tedaj še mladega grofa izrekli se je skoro vse graško prebivalstvo, izvzemši malo privržencev Ves graški „beau monde“ vstavil se je temu početju energično in stvar ostala je pri starem.

* (Umrl) vsled lakote tehnik Henrik Briegnitz. Bil je zaradi pomanjkanja dela odpuščen iz tovarne v Berlinu. Zastonj je iskal dela in napotil se čez nekaj dni od tam, in prosil ljudi kruha. Nihče se ga ni usmilil (kaj tacega je le v Nemcih mogoče), rekli so mu, da je mlad, da lahko dela. Ves sestradan napotil se je nazaj proti Berlinu, a mej potjo omagal. Na pol mrtvega našli so ga delavci pri Berlinu. nesli ga so v bolnišnico. Vkljub dobri postrežbi umrl je revček tam čez dva dni vsled oslabiljenja.

* (Izborna zvijača) Dunajski časniki prinašajo iz sodišča nastopno dogodbo: Natakard Eduard Tynn služil je pri krčmarji Jakobu Wichri. Čudno se mu je vedno zdelo, da ima dan na dan „deficit.“ Odslej jel je še bolj paziti na goste; a nikogar ni mogel sumiti. Imel je pa navado, pisati vsak dan s sivim črtalom na desko, koliko je skupil. Drugi dan zahteval je krčmar cel skupiček. — Odnese tedaj zvita buča siv črtalnik in pusti tam modrega. Precej ko zjutraj vstane, vidi modre črte,

mesti 2, 12, mesti 8, 18 i. t. d. in nese desko k sodniku. Sodnik pokliče krčmarja, kateri je navzlic temu tajil in ga dene v zapor. Po vrhu da mora plačati nepošteni krčmar še odškodnino tako dolgo goljufanemu natakarku.

* (Nesreče po elektriki.) V Zedinjenih državah, kjer so uvedli za vsako stvar že elektriko, napravljajo ravno elektrika največ nesreč. — Mož privezal je konja k železnemu drogu in stopil v prodajalnico. Mej tem ko je nakupaval, dotakne se konj z nosnicami električne žice, katera je visela s hiše. Konj se zgrudi in neki kmet, misleč, da se je konju spodrsnilo, hiti mu pomagat. Komaj se ga dotakne, se tudi on zgrudi mrtev na tla, in tretji prihiteli pomagalec pal je v omotico.

* (Agent za zavarovanje življenja k popotniku): „Poglejte, Vi si zlomite nogo, dobite 5000 gold., čez štiri mesece zlomite roko, dobite 12000 gold.; ako si pa celo zlomite vrat, dobite 25000 gold. — no in potem ste gotovo najsrečnejši človek na svetu.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Zahvala.

Podpisana se srčno zahvaljuje čast. gosp. profesorju Tomo Zupanu, ki je daroval sv. mašo ob priiliki najine zlate poroke; kakor tudi čast. gosp. župniku Trnovskemu Franu Karunu; potem oddelku pevcev Št. Jakobskega pevskega zbora pod vodstvom gosp. L. Belarja. — Toplo zahvalo izrekava nadalje velenjenji gospodini Fani Blaznikovi, vsem dobrotnikom, prijateljem in znancem, ki so se naju spomnili na kateri koli način ob tej priiliki.

V Ljubljani, dne 27. januarja 1890.

Matija in Marija Kadřabek.

Tuji:

25. januarja

Pri **Slonu**: Kökl iz Draždan. — pl. Mojsisovic z Dunaja. — Gatti iz Trsta. — Stern, Haimar iz Zagreba. — Schüller z Dunaja. — Schapla iz Ajdovščine. — Vičič iz Postojne. — Gallatia iz Planine. — Mrrgel iz Kranjske Gore.

Pri **Malič**: Kladva iz Škofje Loke. — Bohm, Hej z Dunaja. — Czerwakovsky iz Trsta. — Felle iz Gracaa. — Hoffmann iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Sittich iz Radovljice. — Saschetti iz Florence. — Raznožnik iz Lesec. — Hleb iz Maribora.

Tržne cene v Ljubljani

dne 25. januarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povojen, kgr.	64
Rež, „	5 —	Surovo maslo, „	90
Ječmen, „	4 55	Jajce, jedno : „	3
Oves, „	3 —	Mleko, liter	8
Ajda, „	5 —	Goveje meso, kgr.	56
Proso, „	4 55	Telečje „	56
Koruza, „	4 50	Svinjsko „	60
Krompir, „	3 57	Koštrunovo „	32
Leča, „	12 —	Pišanec „	50
Grah, „	10 —	Golob „	20
Fižol, „	8 —	Seno, 100 kilo	2 32
Maslo, kgr.	1 05	Slama, „	2 50
Mast, „	68 —	Drva trda, 4 metr.	7 10
Špeh frišen „	54 —	„ mehka, 4 „	4 25

!! Najvišje odlikovanje !!

LOHSE-ov šmantični Eau de Cologne

bil je odlikovan na zadnji Melbournskej razstavi in je zaradi svojih osveževalnih lastnosti slavno znan ne le kot dodatek k vodi za toileto in kopelj, temveč tudi posebno zaradi svojega močnega, oživljajočega duha za žepne robce, obleke i. t. d. in ga v vseh delah bolj cenijo, nego jednotno Kolonjsko vodo.

Gustav Lohse, 46 Jäger-Strasse, Berlin,
dvorni parfumeur.

(719—30)

Dobivajo se v vseh prodajalnicah parfuma in galanterijskega blaga.

Naznanjam uljudno, da sem odprl svojo

odvetniško pisarno v Novem Mestu

v hiši g. Avgusta Luser-ja.

Novo Mesto, sredi januarja 1890.

(45—7)

Dr. J. SCHEGULA.

Dunajska borza

dne 27. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88 55	88 45
Srebrna renta	88 55	88 55
Zlata renta	109 80	109 80
5% marčna renta	101 70	101 60
Akcije narodne banke	930 —	931 —
Kreditne akcije	323 75	324 25
London	118 20	118 20
Srebro	—	—
Napol.	9 37 1/2	9 37 1/2
C. kr. cekini	5 56	5 56
Nemške marke	57 75	57 70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	102	60
Ogerska papirna renta 5%	99	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	163
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

Tužnim srcem naznanjam, da je moja preljuba sestra

MARIJA PFEIFER

danes ob 5. uri zjutraj, v 52. letu dobe svoje, po dolge, mučnej bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb boče v sredo dne 29. t. m. ob 3. uri popoldne iz hiše Dunajska cesta št. 13 na grobišče k sv. Krištofu.

Svete maše zadušnice služile se bodo v farni cerkvi Marijinega oznanenja.

Ranjco priporočam v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 27. januarja 1890.

Fran Pfeifer

c. kr. rač. nadsvetnik.

(68)

Ženitna ponudba.

Posestnik na deželi išče si tovaršico za življenje, ne čez 25 let staro, z nekaj premoženjem. — Pisma, če je možno, s fotografijami, vsprejema upravnistvo tega lista pod „Rodbinska sreča“.

(64—2)

Prodajalnica z mešanim blagom

v najboljšem teku, s slabo konkurenco, z velikim prometom, prodaja se v večjem okrajnem in farnem trgu na Dolenjskem, zraven železnice, precej prostovoljno in jako ceno.

Pojasnita daje Frana Müller-ja Annoncen-Bureau v Ljubljani.

(67—1)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Št. 761.

(49—3)

Najboljši in jako ukusni
sležiški in moravski

krompir

posebno izvrstnu za seme, kakor tudi za domačo rabo, prodaja se na debelo in na drobno v vrečah po najnižjih cenah pri

(66—1)

JOSIPU LEUZ-u

trgovina s kmetскими pridelki pri mesarskem mostu.

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica: Tržaška cesta 10 poleg c. kr. glavne tobačne tovarne. Odlikovana: umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani. Poddružnica: Šelenburgove ulice 6 vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi. Ima veliko zalogo trakov mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove vence in bukete, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih vrtnih in družnih semen, pravih in dobro kalilnih, rastlin (cvetie) v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

(39—8)

ALOJZIJ KORSIKA.

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve skrumbe samega sebe (onanije) in tajnih razuzdanosti je izvrstno delo (134-48)

Dra Retau-a

Sebeočrana.

Česka izdaja po 80. nemške izdaji. S 27 podobami. Cena 2 gld. avstr. velj. Naj vsak seže po njej, kdor trpi za strašnimi nasledki te pregrehe, kajti z njenim poukom se slednje leto na tisoče bolnih o tme gotove smrti. Naroči se lahko pri založni tvrdki „Verlags-Magazin R. F. Blerey v Lipskem (Saksonsko), Neumarkt 34“ in v vsakej knjigarni.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim praskom kože. — Uspeh z jamčen. — Cena skatlic 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Frnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth; v Gorici G. B. Poutoni; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wardo; v Radovljici A. Roblik.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 kr.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“.

(449—46)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1890. pričelo se je s 1. januarjem in je plačati ta davek v okrožji Ljubljanskega mesta od vsacega psa, izimši one, kateri so za varstvo neobhodno potrebni. Lastniki psov naj si najpozneje do 1. februarja 1890. leta preskrbijo letošnje marke, katere se dobé pri mestni blagajni proti plačilu 4 gld. a. v.

Z ozirom na §. 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opozarjajo, naj o pravem času uplačajo takso, ker bode konjač od 1. februarja letos počenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 13. januarja 1890.